

[A. M. Hansen.]

bedre Tider. Men dér vil jeg gerne minde om, at da det daværende ærede Medlem Hr. Jacobsen (Rudme) rejste Spørgsmaalet om at vente til bedre Tider, var man dog enig om, ogsaa fra Venstres Side, at et saa vigtigt Spørgsmaal kan man ikke Gang paa Gang udsætte.

Jeg skal villig indrømme, at hvis Forholdet var det, at vi i Aar og næste Aar, saafremt dette Lovforslag blev vedtaget i denne Samling, skulde skaffe de 5—6 Mill. Kr. om Aaret, som Lovforslagets Gennemførelse til sin Tid vil kræve, ja, saa vilde ogsaa jeg vige tilbage af Hensyn til de overordentlig svære Tider, vi befinder os i. Men efter Lovforslaget skal Staten ingen Midler sætte ind før i Aaret 1936—37. Nu sagde det ærede Medlem, at i disse vanskelige Tider var det umuligt at sige, hvordan det vil se ud i 1936—37, og deri har det ærede Medlem Ret. Det er lige saa umuligt at have nogen Mening om, hvordan Forholdene vil arte sig i 1936—37, som det i 1923—24, da vi vedtog Lille Bælts Broen, var at have nogen Mening om, at vi paa nærværende Tidspunkt, medens Broen er under Optørelse, er ude i saa store Vanskeligheder, som vi aldrig har tænkt os Muligheden af at vi skulde komme ud i.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Drachmann i hans Udtalelse om, at der ikke er nogen Grund til at opsætte et saadant Lovforslags Vedtagelse, fordi vi er inde i en Depressionstid. Vi haaber jo dog paa, at saadanne Tider ikke vil vedblive i mange Aar ad Gangen, og de første Aar efter et saadant Lovforslags Vedtagelse skal der foretages Forberedelser, som jo ikke kræver væsentlige Udgifter, og erfaringsmæssigt har man vel Lov at sige, at Krise- og Nedgangstider ikke holder sig i mange Aar ad Gangen. Men skulde alt det mørke, som det ærede Medlem Hr. Tange drog frem i Dag, blive ved at ramme vort Fædreland, ja, saa ligger det saavel i Administrationens som i Rigsdagens Haand at standse eller udsætte Arbejdernes Udførelse.

Jeg ser ikke i den vanskelige Tid, vi befinder os i, tilstrækkeligt Grundlag for helt at lamme Foretagsomheden. Jeg for mit Vedkommende er ikke af Naturen Optimist, men jeg vil dog sige, at naar det Spørgsmaal stilles saa alvorligt, som det er stillet fra denne Plads, og ogsaa med Grund er stillet: Har vi Raad til dette? saa er det efter min Mening rigtigere at vende Spørgsmaalet om og spørge: Har vi Raad til at lade være? Vi er hidtil kommet bagefter med at udbygge og forbedre vor vigtigste

Samfærdselslinie ud til den store Verden. Jeg er bange for, at det vil ske igen, hvis vi lader os drive ind i en dyb og sort Pessimisme, som lammer al Foretagsomhed.

Vi har i Øjeblikket store Statsarbejder i Gang, og det er ogsaa nødvendigt for dog i nogen Maade at kunne skaffe Beskæftigelse i Erhvervslivets Nedgangstider. Men dette Lovforslag, selv om det bliver til Lov i denne Samling, vil ikke kræve Statsudgifter, før de store Statsarbejder, som nu er i Gang, Lille Bælts Broen og Ordningen af Københavns Nærtrafik, er fuldført. Det kan derfor ikke være Tegn paa Letsind, men kun paa en sund Optimisme, at man tager fat paa denne vigtige Opgave nu. Jeg tror, at den tidligere konservative Folketingsmand Chr. Holm var inde paa det rigtige, da han under Forhandlingen om Lille Bælts Broen — ifølge Rigsdagstidenden for 1923—24 Sp. 4459 — udtalte:

„Det, som for mig er det vigtigste, er, at denne Bro staar færdig og klar til Brug til den Tid, da Udviklingen kræver det, for ellers bliver det for sent.“

Jeg tror, at dette er det rigtige Syn paa et saadant stort Foretagende: at selv i vanskelige Tider maa man lægge Planerne til Rette for kommende Tider for ikke at være bagefter den Dag, da Opgangen begynder igen. Udsætter vi, ser Tiden an og lader vore Konkurrenter komme foran os igen, saa vil det tabte ikke atter kunne indvindes.

Der er vedrørende Lovforslagets Økonomi særligt dvælet ved Bestemmelsen om, at Benzinafgiften skal forhøjes med 1 Ø. pr. Liter. Det ærede Medlem Hr. Tange stillede det Spørgsmaal: kan vi blive ved at beskutte Benzinen? Men det ærede Medlem var i hvert Fald ikke Manden til at stille det Spørgsmaal, thi han og hans Parti har jo stillet Forslag om en højere Beskatning af Benzinen end her foreslaaet. Jeg skal villig indrømme, at ogsaa mig vilde det være en Glæde, om man kunde komme igennem dette Foretagende uden at forhøje Benzinafgiften. Men skal Projektet paabegyndes i disse vanskelige Tider, hvad jeg jo har gjort mig til Talsmand for, kan Motorfolkene vel neppe fritages for denne nye Byrde, medmindre Vejmillionernes Provenu kan blive ved at stige, men heller ikke det tør man vel haabe i disse Tider. Men saa faar Motorfolkene trøste sig med, at for denne 1 Ø.s Forhøjelse faar de ogsaa en positiv Forbedring af Færdselsvilkaarene, en Forbedring, som er overordentlig værdifuld.

Der er en Betragtning, som ofte bliver gjort gældende, at det er uretfærdigt,